

A GYERMEKHEZ, AKI LEERESZKEDETT HOZZÁM.

Nem elmuló dolgokon szomorkodni,
inkább megifjodni szeretnék általad, hogy
letérdelek most eléd te kedves gyermeke
az ifjonti kornak, kiből a derű aranya
úgy ömlik reám most nehéz sugaraival,
mint hajnali rétre a nap.

Itt vagy; im színről-színre látlak, s remegve
érezem, mekkorát csattan tenyerembe gyermeki
kezed, melyből a szeretet tűzcsóvája áradoz felém,
s egy szempillanat alatt máris fölibém nőssz,
mint egy nagykorú felnőtt, hogy mosolyogni tudj;
milyen kitiüntetésnek vélem, hogy ennyire méltónak tartsz te,
s erre kezet adsz nékem, aki meghatódottságában, lásd,
nem tudja hogyan, elég alázattal megköszönni
hozzámvaló anyagi leereszkedésedet.

(Újpest.)

BERDA JÓZSEF.